
[PROFANTMAJSTER *sb m*

N sg profantmajst(e)r.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Urzędnik wojskowy zajmujący się wyżywieniem wojska: (nagł) Co Król Jego Mił: zá Vrządniki w Woyłce potrzebuie. (-) [...] Profántmáifiter/ co żywność będzie obmyślał do Woyłká. UstPraw 1579 241.

Cf **[PROBANTMASTER]**

ALKa